

ter.

(Dette er senere sket, idet Lizzi Moesgaard har haft foretræde for folketingsudvalget).

Egteskabslovene.

På hovedstyrelsesmødet i november gennemgik Lizzi Moesgaard henvendelse sendt til Justitsministeren i anledning af, at Ministeren havde opfordret D.K. til at fremkomme med udtalelser om betimeligheden af at ændre ægteskabslovene på fælles nordisk grundlag.

Fra Danske Kvinders Nationalråd, der har modtaget en lignende henvendelse fra Justitsministeriet, forelå udkast til henvendelse udarbejdet af et særligt sagkyndigt udvalg. Udvalgsmedl.: landsretssagførererne Johanne Hansen, Anette Jacobi, Lizzi Moesgaard, Edel Saunte, byretsdommer Helga Pedersen, ekspeditionssekretær Ellen Hoff, landsdommer Karen Johnsen og fuldmægtig Fanny Hartmann.

Lizzi Moesgaard meddelte, at ægteskabslovene var blevet kulegravede og i udvalgsarbejdet resulterede i et omfattende udkast.

D.K.N. indleder sin henvendelse med et forslag til ægteskabernes stabilisering i form af en før-ægteskabelig rådgivning og en uddybning af mægling-institutionen i form af rådgivningsvirksomhed iværksat forud for ægteskabets opløsning.

Foreslåede ændringer.

Ægteskabslov I.

- § 3. Har en mand under 21 år forlovet sig med værgens samtykke, kan den unge mand ved hævet forlovelse - som han bærer hovedskylden for - blive erstatningspligtig for økonomisk tab, som kvinden har haft, men ikke for den skade, hun lider ved et eventuelt svangerskab, denne erstatningspligt forudsætter, at den unge mand er 21 år. Reglen ønskes ændret til også at omfatte den skade, hun lider ved at have indladt sig med ham i tillid til hans - af værgen godkendte - ægteskabslofte.
- § 18. Der foreslås valgfrihed med hensyn til hvilken tro, børnene skal opdrages i. Den fælles beslutning har ^{have} kun gyldighed, så længe ægtefællerne i fællesskab har forældremyndigheden.
- § 19, hvorefter det sociale udvalg kan forbyde indgåelse af ægteskab, foreslås afskaffet.
- § 21. Det foreslås, at erklæringerne vedr. ægteskabsbetingelserne afgives på fælles blanket, og af hensyn til arveret og navneret bør erklæringen omfatte alle børn, såvel udenfor ægteskab som af tidligere ægteskab og adoptivbørn.
- § 49. Hustruen bør have ret til, hvor hun har en selvstændig, velbegrundet (f.eks. erhvervsmæssig) interesse i at bevare mandens navn. I tilfælde af bigami bør det ikke blot være manden, men også hustruen af første ægteskab, der skal kunne nedlægge påstand på, at hustruen i det bigamiske ægteskab skal frakendes retten til mandens navn.
- Vedrørende separation og skilsmisse.
- Retten til skilsmisse ønskes begrænset til de tilfælde, hvor loven hjemler omstødelse af ægteskabet og i tilfælde af bigami. Utroskab bør kun berettiget til separation. Separationstiden bør nedsættes til 1 år, hvis parterne er enige om skilsmisse ellers $1\frac{1}{2}$ år, de nugældende frister er $1\frac{1}{2}$ og $2\frac{1}{2}$ år.
- § 54. Skilsmisse efter forudgående separation gives administrativt ved bevilling. Der foreslås mulighed for skilsmisse ved dom, dels fordi visse lande kun anerkender skilsmisser meddelt ved dom, dels fordi der bør være mulighed for at få påstande om ændring af vilkårene påkendt ved dom.
- § 55. Udvalget foreslår, at der efter gældende praksis gives ret til separation uanset skyld efter 5 års ophævelse af samlivet med efterfølgende ret til skilsmisse efter 1 eller $1\frac{1}{2}$ års forløb.
(D.K. har i sin henvendelse foreslået ret til skilsmisse efter 4 års ophævelse af samlivet).
- § 56 og 57. Den nugældende regel om skilsmisseadgang, når den anden ægtefælle i 2 år mod sagsøgerens vilje uden grund har undraget sig samlivet, og hvis den anden ægtefælle har været forsvundet i 3 år, foreslås ændret, således at disse forhold kun berettiger til separation. Fristen ønskes nedsat.
- § 63. Sindssygdom af længere varighed bør ikke længere berettige til skilsmisse, men kun til separation. Fristen bør nedsættes til 2 år med efterfølgende skilsmisseret efter 1 års forløb.